

ה' בלוחא חדא, והוּוּ מסדרין לגבייהו (דברים כט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הוּוּ מסדרין לגבייהו חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תרין דבורין דכלילן בהון עשר, וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין י' אינון שתין, אשתפח דאיהי י' אמירן, (ולא הוה סליק לע"ב שמוח).

בלוח אחד, והיו מסדרים אליהם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל, חמשה בלוח הראשון. בלוח השני היו מסדרים אליהם חמשה תקונים אחרים, שהם טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, אלה הם ה', הרי שני דבורים שכלולים בהם עשרה, והקול שהיה יוצא מהם היה כולל אותם, וזה ו', כולל ו' פעמים, שכתוב טוב בששת ימי בראשית, והיא היתה עולה מהם באות י', ו' פעמים י' הם ששים, נמצא שהיא י' אמירות, (שלא היה עולה לע"ב שמוח).

ה' ה' תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא נתיר, לא אשתפח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתפח דאלו"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי"י לחשבן פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, דעלייהו אתמר (קהלת י ט) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו'.

ה' שני דבורים, ובהם עשרה הרי שנים עשר. ו' עולה באות י', ו' פעמים י' שהם ששים - הרי שבעים ושנים. ואם תאמר שבתורה דבר ולא יותר, לא נמצא מקום למעלה ולמטה שלא דבר ממנו, אפלו במלאכים, שלא נמצא שאלו"ה אחר יש בעולם, ודבר בפסא, זהו שכתוב אנכי, וכך עולה אנכי"י לחשבון פס"א, ואחר דבר במלאכים. זהו שכתוב וכל העם ראים את הקולת, שעליהם נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול כו'.

בגין דכד קודשא בריך הוא בעא למללא במלאכיא נחת שמייה עלייהו, פגוונא דא יהו"ה, י' בחיה חדא דאיהי ארי"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, ובאן אתר י' ברישא ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (ד"ט טו ע"ב) וכו', ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א ט), ולבתר הוה נחית בחיה דשמה שור, פגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומוי ה' בגדפוי י' בזנביה, ודא איהו

משום שפשהקדוש ברוך הוא רצה לדבר במלאכים, ירד שמו עליהם, כמו זה: יהו"ה, י' בחיה אחת שהיא ארי"ה, וכו' נאמר אריה שאג מי לא יירא, ובאיזה מקום? י' בראש, ה' על פנפיו, ו' בפיו, וה' בזנבו, ובגללה נאמר הוי זנב לאריות וכו', וזהו ופני אריה אל הימין לארבעתם, ואחר כך היה יורד בחיה ששמה שור, כמו זה: הוה"י, ה' בראשו, ו' בפיו, ה' בכנפיו, י' בזנבו, וזהו ופני שור מהשמאל, ואחר כך היה יורד על חיה ששמה נשר,

וּפְנֵי שׁוּר מֵהַשָּׁמַיִל, וּלְבַתֵּר הָיָה נְחִית עַל חֵיָה
שְׁשֻׁמָּה נָשָׁר, פְּגִוּוֹנָא דָא וְהִי"ה, ו' בְּרִישֵׁיהָ
ה' בְּפוּמִיָּה י' בְּגִדְפוּי ה' עַל זְנִבִיָּה, וְדָא אִיהוּ
וּפְנֵי נָשָׁר לְאַרְבַּעַתָּם, וְאִינוּן תְּרֵי עֶשְׂרֵי אַנְפִּין,
לְכָל חַד שִׁית, סְלָקִין לַע"ב, וְדָא אִיהוּ וְכָל
הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת (שמות כ יח).

וְאָדָם רָכִיב עַל גְּבִיָּיהוּ דָא מִטְטְרוּ"ן, דְּאִיהוּ
פְּלִיל שְׁמָא דְאַרְבַּעִין וְתַרִּין אַתְוּוֹן,
וְאִינוּן (שית אתוון, ולכל את סלקין שית), ז' תִּיבִין וְכָכֵל
תִּיבָה שִׁית אַתְוּוֹן וְסְלָקִין לַמ"ב, וְדָא אִיהוּ
שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ
כְּנָפִים לְאַחַד, בְּשִׁתִּים יְכַסֶּה פְּנֵיו וּבְשִׁתִּים
יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֵף (ישעיהו ו ב).

דְּכַמָּה דְּאִיהוּ שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְמ"ב
וַע"ב לַעֲיֵלָא, כֶּף אִיהוּ שְׁמָא דְמ"ב
וַע"ב לְתַתָּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מח
א) כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֶּן תִּהְלֶתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ,
וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וְאִינוּן
הוּוּ מְלֶאכִין, דְּכָל חַד הָיָה אֲתַעְבִּיד קוּל וּפְרַח
בְּאוּרָא, וְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל דִּהְוָה אָמַר נַעֲשֵׂה
וְנִשְׁמַע הָיָה שְׂרָיָא בְּפוּמִיָּה, וְהָיָה אוֹלִיף לֵיהּ
אוּרִיָּתָא כְּלָה.

וּלְבַתֵּר מְלִיל עַמְהוּן מִן שְׁמָיָא וְאַרְעָא, הֵדָא
הוּא דְכְּתִיב (דברים ד לו) מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמִיעֶנָּה אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָדְךָ, וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶנָּה
אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה וְכוּ', בְּהִהוּא זְמַנָּא דְאַמְרוּ
יִשְׂרָאֵל נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע מִיַּד יְיָ שְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאֶרֶץ (ר"ה א טו), לְבַתֵּר הָיָה מְמִלָּל עַמְהוּן
מְאַרְבַּע סְטָרִין, וְהוּוּ מְסַתְּפְלִין לְגַבֵּי מְזֻרְחָ וְהוּוּ
שְׁמַעִין יָת קָלָא, וְלְגַבֵּי מְעָרְב וְדָרוּם וְצָפוֹן הוּוּ
שְׁמַעִין יָת קָלָא, לְאַחְזָאָה דְמָכֵל אֲתֵר מְלִיל
עַמְהוּן, וְלֹא הָיָה אֲתֵר לַעֲיֵלָא וְתַתָּא דְלֹא מְלִיל
עַמְהוּן, לְאַחְזָאָה דְמִלָּא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, דְּאִיהוּ סְבִיל עֲלָאִין וְתַתָּאִין,

כְּמוֹ זֶה: וְהִי"ה, ו' בְּרִישׁוֹ, ה' בְּפִיּוֹ, י' בְּכַנְפָּיו, ה' עַל זְנִבּוֹ, וְזֵהוּ
וּפְנֵי נָשָׁר לְאַרְבַּעַתָּם, הֵם שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי פְּנִים, לְכָל אַחַד שֵׁשׁ, עוֹלָיִם
לְשַׁבְּעִים וּשְׁנַיִם, וְזֵהוּ וְכָל הָעָם
רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת.

וְאָדָם רֹכֵב עַל גְּבִיָּהּ, זֵה
מִטְטְרוּ"ן, שֶׁהוּא כּוֹלָל שֵׁם שֶׁל
אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְהֵם (שש
אוֹתִיּוֹת, וְלְכָל אוֹת עוֹלָיִם שש), שְׁבַע
תְּבוּת, וְכָכֵל תְּבִיָּה שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת,
וְעוֹלוֹת לְאַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם, וְזֵהוּ
שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, בְּשִׁתִּים
יְכַסֶּה פְּנָיו וּבְשִׁתִּים יְכַסֶּה רַגְלָיו
וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֵף.

שְׁכַמּוֹ שֶׁשְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁבַעִים
וּשְׁתַּיִם לְמַעְלָה, כֶּף הוּא הֵשֵׁם שֶׁל
אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם
לְמַטָּה. זֵהוּ שְׁכַתּוּב כְּשִׁמְךָ
אֱלֹהִים כֶּן תִּהְלֶתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ,
וְזֵהוּ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת,
וְהֵם הִיוּ הַמְּלֶאכִים, שְׁכָל אַחַד
הָיָה נַעֲשֵׂה קוּל וּפְרַח בְּאוּרֵי, וְכָל
אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה אוֹמֵר נַעֲשֵׂה
וְנִשְׁמַע, הָיָה שׁוֹרֵה בְּפִיּוֹ, וְהָיָה
מְלַמְּדוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

וְאַחַר כֶּף דְּבַר עַמְם מְשַׁמִּים
וְאַרְץ, זֵהוּ שְׁכַתּוּב מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמִיעֶנָּה אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָדְךָ וְעַל
הָאֶרֶץ הִרְאֶנָּה אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה
וְכוּ'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאַמְרוּ יִשְׂרָאֵל
נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד יְיָ שְׁמַחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ, אַחַר כֶּף
הָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם מְאַרְבַּעַתָּה
צְדָדִים, וְהִיוּ מְסַתְּפְלִים אֶל
הַמְּזֻרְחָ וְהִיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל,
וְלְמַעַרְב וְדָרוּם וְצָפוֹן הִיוּ
שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, לְהִרְאוֹת
שְׁמֵכֵל מִקּוֹם דְּבַר עַמְם, וְלֹא הָיָה
מִקּוֹם לְמַעְלָה וּמַטָּה שְׁלֹא דְבַר

עמם, להראות שפלא כל הארץ כבודו, שהוא סובל עליונים ותחתונים, והוא סומך מעלה ומטה וכסא הכבוד, ומלאכים ונשמות, הוא סובל הכל וקושר הכל ומיחד הכל, ואין מי שסומך אותו.

והוא נקרא בכל השמות, להודיע תקפו בכל שם ושם, מאותה דרגה וממנה ששורה עליו, ואין לו שם ידוע, והוא נקרא אחד בחשבון, כששורה בדרגה של אותם (אחרים) (אחדים) משאר הדרגות, והוא אין לו חשבון. כששורה על כל העולמות (העליונים) ועל כל ממנה שלהם, נקרא על שמו, להראות לכל אחד מישראל ממקום שקוראים לו לפי צרכיהם, כמו שבארנוהו, הרוצה להעשיר יצפין, להחכים ידרים.

קם המנורה הקדושה וכל ראשי הישיבות, והשתטחו לפני ה' וברכו אותו. אמר המנורה הקדושה: ודאי ה' הנה פא ממקום עתיק הימים ושם התגדל, אשרי חלקנו שזכינו לשמע דברים עתיקים מהמקום של עתיק הימים, אשרי חלקנו שזכינו לזה.

קם רבי שמעון, פתח ואמר: בראשית ברי"ת א"ש, שהוא אות ורשם שעליונים ותחתונים עומדים בו, הוא האות של הצבא שלמעלה, שבהם נקרא הקדוש ברוך הוא יהו"ה צבאו"ת, והוא האות של הצבא שלמטה, הוא אות וברית שבו קיימים שמים וארץ, כמו שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת, איך לא שמת, הוא אות ודאי, שהוא רשם של חותם המלך.

בין כף הנה ה' הנה ירד אליו כמו מקדם, פתח ואמר: רבי רבי, (י) הברית הוא ודאי צדיק ח"י העולמים, שהוא י' זעירה מצד החכמה העליונה שפשיורדת י' אליו, אף על גב שבמקומו

ואיהו סמיו עילא ותתא וכרסיא יקרא, ומלאכין ונשמתין, איהו סביל פלא, וקשיר פלא, ומיחד פלא, ולית מאן דסמיו ליה.

ואיהו אתקרי בכל שמהו, לאשתמודעא תוקפיה בכל שמא ושמא, מההוא דרגא וממנא דשריא עליה, וליה לית שמא ידיעא, ואיהו אתקרי חד בחושפן פד שריא בדרגא דאינון (אחרנין) (נ"א אחרין) משאר דרגין, ואיהו לית ליה חושפן, פד שריא על כל עלמין (ס"א עלאין) ועל כל ממנא דלהון, אתקרי על שמהו, לאחזאה לכל חד מישראל מאתר דקראן ליה לפום צרכיהו, כמה דאוקמוהו הרוצה להעשיר יצפין להחכים ידרים.

קם בוצינא קדישא וכל מארי מתיבתאן, ואשתטחו קמי סבא, וברכו ליה, אמר בוצינא קדישא ודאי האי סבא מאתר דעתיק יומין קא אתי, ותמן אתרבי, זפאה חולקנא דזכינא למשמע מלין עתיקין, מאתר דעתיק יומין, זפאה חולקנא דזכינא להאי.

קם רבי שמעון פתח ואמר, בראשית ברי"ת א"ש, דאיהו אות ורשימו דעלאין ותתאין ביה קיימין, איהו אות דצבא דלעילא, דבהון אתקרי קודשא בריך הוא יהו"ה צבאו"ת, ואיהו אות דצבא דלתתא, איהו אות וברית דביה קיימין שמיא וארעא, כמה דאת אמר (ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת, איהו אות ודאי, דאיהו רשימו דחותמא דמלפא.

אדהכי הא סבא קא נחית לגביה פמלקדמין פתח ואמר רבי רבי (י) ברית איהו ודאי צדיק ח"י עלמין, דאיהו י' זעירא

י' עליונה נקראת, כשירדת לצדיק נקראת י' זעירה, והאות ו', אף על גב שהיא ו' העליונה במקומה בעמוד האמצעי, כשירדת לצדיק להתחבר עם ה', נקראת ו' זעירה. הא"ב של האותיות הקטנות הם בו, וה' העליונה, כשירדת אל הצדיק נקראת זעירה. ואף על גב שאותיות השם הקדוש כלולים בו, הם נסתרים בו, ובגללו נאמר סוד יהו"ה ליראיו ובריתו להודיעם, ואם הם נסתרים בו, במה הם נודעים? בשכינה, שהיא האספקלריה שמאירה כשירד יהו"ה לצדיק להאיר בו ודאי, וממנה נודעים, זהו שכתוב כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו. אם הוא שם, נקראת אספקלריה המאירה, ובאותו זמן, פי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע, ואם יסתלק מצדיק והוא נשאר חרב ויבש, מיד נקראת אספקלריה שאינה מאירה. באותו זמן, אל יתהלל חכם בחכמתו.

וכו גרם להאיר לה ולהודיע בה לקדוש ברוך הוא? מי ששומר ברית, וסוד הדבר - זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו, זה שער הצדיקים, ויש להם רשות להכנס לשם. וזהו מי שהוא צדיק, וכו יהו"ה, הוא זוכה בשכינה וירש אותה, ועולה עמה למלך, שהוא העמוד האמצעי, שהוא המלך, והיא המלכות שלו, וסוד הדבר - ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, וזהו השכינה שנאמר בה והארץ הדרום רגלי. והשכינה היא ציור של העליונים והתחתונים, כל דמיות הספירות וכל שמותיהם הם מצירים בה,

מסטרא דחכמה דלעילא, דכד נחתא י' לגביה, אף על גב דבאתריה י' עלאה אתקרי, פד נחית לגבי צדיק י' זעירא אתקרי, ואת ו' אף על גב דאיהו ו' עלאה באתריה בעמודא דאמצעייתא, פד נחית לגבי צדיק לאתחברא בה', ו' זעירא אתקרי, אלפא ביתא דאתוון זעירן (דף טו ע"א) ביה אינון, וה' עלאה כד נחתא לגבי צדיק, זעירא אתקריאת, ואף על גב דאתוון דשמא קדישא ביה פלילן, סתימין אינון ביה, ובגיניה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליראיו ובריתו להודיעם, ואי סתימין אינון ביה, במאי אשתמודעאן, בשכינתא דאיהי אספקלריאה דנהרא פד נחית יהו"ה לגבי צדיק לנהרא בה ודאי, ומנה אשתמודען, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, אי איהו תמן אתקריאת אספקלריאה דנהרא, ובההוא זמנא פי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע (שם כב), ואם יסתלק מצדיק ואשתאר איהו חרב ויבש, מיד אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא, בההוא זמנא אל יתהלל חכם בחכמתו.

ומאן גרים לאנהרא לה, ולאשתמודעא בה לקודשא בריך הוא, מאן דנטיר ברית, ורזא דמלה זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא איהי תרעא דצדיקייא, ואית לון רשו לאעלא תמן, ודא איהו מאן דאיהו צדיק, וביה יהו"ה, איהו זכי בשכינתא וירית לה, וסליק בה למלפא דאיהו עמודא דאמצעייתא, דאיהו מלך, ואיהי מלכות דיליה, ורזא דמלה ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ (ישעיה ס כא), ודא איהו שכינתא דאתמר בה (שם סו א) והארץ הדרום רגלי.

ושכינתא איהי ציורא דעלאין ותתאין, פל דיוקנין דספירן וכל שמן